

Bruxelles, 26. svibnja 2020.

REV2 – zamjenjuje obavijest (REV1) od
18. srpnja 2019.

OBAVIJEST SUDIONICIMA

POVLAČENJE UJEDINJENE KRALJEVINE I PROPISI UNIJE O NAZIVU DOMENE .EU

Ujedinjena Kraljevina napustila je Europsku uniju 1. veljače 2020. i postala „treća zemlja”¹. U Sporazumu o povlačenju² predviđeno je prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2020.³ Do tog se datuma pravo Unije u cijelosti primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini⁴.

Europska unija i Ujedinjena Kraljevina u prijelaznom će razdoblju voditi pregovore o sporazumu o novom partnerstvu, posebno o uspostavi područja slobodne trgovine. Međutim, nije izvjesno hoće li se takav sporazum sklopiti i stupiti na snagu na kraju prijelaznog razdoblja. U svakom slučaju, takvim će se sporazumom uspostaviti odnos koji će se u smislu uvjeta pristupa tržištu razlikovati od sudjelovanja Ujedinjene Kraljevine na jedinstvenom tržištu⁵, u carinskoj uniji i aranžmanima za PDV i trošarine.

Nadalje, nakon isteka prijelaznog razdoblja Ujedinjena Kraljevina bit će treća zemlja u pogledu provedbe i primjene prava EU-a u državama članicama EU-a.

Stoga se sve zainteresirane strane, a posebno gospodarski subjekti, podsjećaju na pravnu situaciju koja će nastati nakon isteka prijelaznog razdoblja.

Savjet sudionicima:

¹ Treća zemlja je zemlja koja nije država članica EU-a.

² Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL L 29, 31.1.2020., str. 7.) („Sporazum o povlačenju”).

³ Prijelazno razdoblje moguće je prije 1. srpnja 2020. jedanput produljiti za najviše godinu dana ili dvije godine (članak 132. stavak 1. Sporazuma o povlačenju). Vlada Ujedinjene Kraljevine zasad je odbacila mogućnost takvog produljenja.

⁴ Uz određene iznimke iz članka 127. Sporazuma o povlačenju, od kojih ni jedna nije relevantna u kontekstu ove obavijesti.

⁵ Konkretno, sporazum o slobodnoj trgovini ne predviđa načela unutarnjeg tržišta (u području robe i usluga), kao što su uzajamno priznavanje, „načelo zemlje podrijetla” i usklađivanje. Sporazum o slobodnoj trgovini ne uklanja ni carinske formalnosti i kontrole, uključujući one koje se odnose na podrijetlo robe i njezine inpute, niti zabrane i ograničenja uvoza i izvoza.

Zbog posljedica navedenih u ovoj obavijesti, sudionicima kojih se to tiče savjetuje se da:

- provjere hoće li (i dalje) ispunjavati uvjete da budu nositelji naziva domene .eu nakon isteka prijelaznog razdoblja ako borave/imaju poslovni nastan u Ujedinjenoj Kraljevini te, ako hoće, da poduzmu odgovarajuće mjere.
- provjere jesu li sporazumi između podnositelja registracije i registrara naziva domene .eu u skladu s uvjetima utvrđenima pravom EU-a.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja, propisi Unije u području vršne domene .eu, a posebno Uredba (EZ) br. 733/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. travnja 2002. o uvođenju vršne .eu domene^{6 7} više se neće primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu. Najvažnije su posljedice toga sljedeće:

1. REGISTRACIJA I OBNOVA NAZIVA DOMENA

U skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 733/2002, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2019/517, od 19. listopada 2019. sljedeće osobe, poduzeća i organizacije ispunjavaju uvjete za registraciju naziva domena .eu:

- i. građanin Unije, neovisno o mjestu boravišta;
- ii. fizička osoba koja nije građanin Unije, a koja ima boravište u jednoj od država članica;
- iii. poduzeće s poslovnim nastanom u Uniji ili
- iv. organizacija s poslovnim nastanom u Uniji, ne dovodeći u pitanje primjenu nacionalnog prava.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja *poduzeća* i *organizacije* koje imaju poslovni nastan u Ujedinjenoj Kraljevini, ali ne i u EU-u te *državljeni trećih zemalja* (tj. državljani zemalja izvan EU-a) s boravištem u Ujedinjenoj Kraljevini više neće ispunjavati uvjete za registraciju naziva domena .eu ili, ako su podnositelji zahtjeva za registraciju domene .eu, za obnovu naziva domene .eu koja je registrirana prije isteka prijelaznog razdoblja.

Ovlašteni registrari domena .eu neće moći obraditi nijedan zahtjev za registraciju ili za obnavljanje registracije naziva domene .eu tih poduzeća, organizacija i fizičkih osoba.

2. OPOZIV REGISTRIRANIH NAZIVA DOMENA

Ako nakon isteka prijelaznog razdoblja te kao posljedica povlačenja Ujedinjene Kraljevine, nositelj naziva domene više ne ispunjava opće kriterije prihvatljivosti u

⁶ SL L 113, 30.4.2002., str. 1.

⁷ Napominjemo da je članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 733/2002 izmijenjen, s učinkom od 19. listopada 2019., Uredbom (EU) 2019/517 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uvođenju i funkcioniranju vršne domene .eu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 733/2002 i stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 874/2004, SL L 91, 29.3.2019., str. 25.

skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 733/2002, Registar za domenu .eu imat će pravo opozvati takav naziv domene na vlastitu inicijativu i bez prosljeđivanja spora na izvansudsko rješavanje sporova u skladu s člankom 20. prvim stavkom točkom (b) Uredbe Komisije (EZ) br. 874/2004.⁸

3. PRAVA NA KOJA SE MOŽE POZIVATI U POSTUPCIMA ZA OPOZIV U SLUČAJU SUMNJIVE REGISTRACIJE I ZLOPORABE PRILIKOM REGISTRACIJE

U skladu s člankom 21. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 874/2004, registrirani naziv domene podliježe opozivu putem odgovarajućeg izvansudskog ili sudskog postupka ako je dotični naziv identičan ili u mjeri u kojoj izaziva zabunu sličan nazivu u vezi s kojim je nacionalnim pravom i/ili pravom Unije priznato ili uspostavljeno pravo i ako je registrirani naziv domene bio predmet sumnjive registracije ili zlorabe prilikom registracije kako je opisano u tom članku.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja na prava koja je priznala ili uspostavila Ujedinjena Kraljevina, ali ne i države članice EU-a ili Unija, više se ne može pozivati u postupcima iz članka 21. stavka 1. Uredbe (EZ) 874/2004. No to se ne odnosi na prava koja su priznale države članice EU-a ili Unija, koja proizlaze iz međunarodnih instrumenata, primjerice prava koja proizlaze iz članka 6.a Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva i članka 16. stavaka 2. i 3. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva.

4. MJERODAVNO PRAVO U SPORAZUMIMA IZMEĐU OVLAŠTENIH REGISTRARA DOMENA .EU I PODNOSITELJA ZAHTJEVA ZA REGISTRACIJU DOMENE .EU

U skladu s člankom 5. prvim stavkom Uredbe (EZ) br. 874/2004, za sporazume između Registrara i podnositelja zahtjeva za registraciju naziva domene .eu ne može se kao primjenjivo odrediti neko drugo pravo, osim prava jedne od država članica EU-a, niti se za rješavanje spora može odrediti bilo koje drugo tijelo, osim tijela koje odabere Registar vršne domene .eu na temelju članka 23. te Uredbe, ni arbitražni sud ili sud koji se nalazi izvan EU-a.

Ako se za takav sporazum kao primjenjivo pravo odredi pravo Ujedinjene Kraljevine, Registraru i dotičnom podnositelju zahtjeva za registraciju preporučuje se da u skladu s time izmijene relevantni ugovor tako da od datuma povlačenja bude u skladu s člankom 5. prvim stavkom Uredbe (EZ) br. 874/2004 nakon isteka prijelaznog razdoblja.

Na internetskim stranicama Komisije o propisima EU-a za jedinstveno digitalno tržište (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/the-top-level-domain-.eu> i http://ec.europa.eu/ipg/basics/urls/doteu_en.htm) nalaze se opće informacije o zakonodavstvu EU-a koje se primjenjuje na vršnu domenu .eu. Te će se stranice prema potrebi ažurirati.

---

⁸ Uredba Komisije (EZ) br. 874/2004 od 28. travnja 2004. o utvrđivanju pravila javne politike u vezi s primjenom i funkcijama vršne .eu domene i načela kojima se uređuje registracija (SL L 162, 30.4.2004., str. 40.).

Europska komisija
Glavna uprava za komunikacijske mreže, sadržaje i tehnologije